

Pasaulinės fantastikos Aukso fondas

Chris Bunch

Chris Bunch

DIEVYBĖS ŠEŠĖLIS

Mokslinis fantastinis romanas

Nematomas karys Ješua Volfas su savo draugu Taenu apsilankęs Sauroso planetoje, sužino, kokia grėsmė iškilo ne tik mūsų Galaktikai, bet ir visai Visatai. Štai kada, nors ir persekiojamas Žemės Federacijos žvalgybos slaptųjų agentų bei keistųjų čitėtų, jis privalo prisiminti, ko išmoko gyvendamas tarp eljarų, iki tol buvusių mūsų Galaktikos viešpačių...

Iš anglų kalbos vertė JURGITA JĖRINAITĖ
Serija "Pasaulinės fantastikos Aukso fondas"
194 tomas. Serija įkurta 1990 m.

Chris Bunch - THE DARKNESS OF GOD
New York, Ace books, 1997

Copyright © by Chris Bunch, 1997

Cover art copyright © by Jim Burns, 1998

Vertimas į lietuvių kalbą © leidykla "Eridanas", 2001
Elektroninė versija © Knygute.lt, 2010

DIEVYBĖS ŠEŠĖLIS

*Gajui Glenui, Tomui Makmanusui, taip pat
Kenui ir Kendei Leset, be kurių viskas ga-
lėjo būti šiek tiek kitaip*

Pirma dalis

Karinis Federacijos laivynas prašniokštė per erdvę. Flagmano "Andrėja Dorija" kajutėje stovėjo dviese - laivo admirolas ir žvalgybininkas. Abu žvelgė į Jėšuos Volfo kūną.

Trečiasis - su kombinezonu ir ginkluotas - sėdėjo krėsele, kaip įpratęs - su blasteriu ant kelių.

- Kiek pas jį saugiklių? - paklausė admirolas Hastingsas.

- Visi smegenys prikaišioti, - atsakė jo pašnekovas Ciskas. - Jis buvo vienas iš geriausių mūsų specų, kol neišsuko iš kelio.

- Manote, jums pavyks ištraukti reikalingą informaciją? Ar per procedūrą jo neužmušite?

- Stengsimės, - niūriai atsakė Ciskas. - Jis - vienintelis mūsų koziris.

Pirmasis suspaudė lūpas.

- Ką gi. Jūs jį sukūrėte, jūs jį valdėte, tikiuosi sugebėsite jį išlukštenti kaip svogūną.

- Taip, sere. Jau išsikvietėme geriausius mūsų psichiatrus.

Admirolas, nesiteikęs jam atsakyti, išėjo iš kajutės. Ciskas išsitraukė kažką iš kišenės ir apžiūrėjo. Tai buvo pilkas beformis akmenėlis su spalvotomis gyslelėmis.

- Tai ir lik negyvas, - tyliai sumurmėjo jis, po to įsikišo akmenį į kišenę ir pasisuko į sargybinį. - Kada baigiasi tavo pamaina?

- Po dviejų su trupučiu valandų.

- Nežiopsok, - įspėjo Ciskas. - Mes tiksliai nežinome, su kuo turime reikalą. Todėl nesnausk.

Sargybinis įsmeigė į žvalgybininką akis.

- Taip, sere, - ištarė jis, akcentuodamas antrą žodį. Ciskas linktelėjo ir išėjo. Liukas jam įkandin užsivėrė. - Taip, sere, - pakartojo sargybinis. - Taip, sere, magistre Ciskai. Gistre-magistre, sere.

Dirstelėjęs į Volfą tęsė:

- Jaučia mano širdis, kad teks užvažiuoti tau kartelį kitą per makaulę.

Vyras juodu raiščiu ant rankos truktelėjo trumpą virvagalį. Senovinės fregatos "Liutinas" varpo dūžis tris kartus nusirito per medžiu muš-

tas sienas.

Po trečio dūžio stojo mirtina tylą.

Vyras atsikrenkštė.

- Federacijos tyrinėtojų laivas "Trinkvaieris", prieš tris savaites negrįžęs į paskyrimo uostą, nuo šiol laikomas pradingusiu be žinios. Savininkai gali kreiptis į "Loido" kasą draudimo sumos čekio.

Naujas kontinuumas... raudonas tarpžvaigždinis rūkas... srūva nuo saulės iki saulės, apgaubia jas... kruvinas tirštas sirupas... negyvas, bet vientisas... svetimas...

Ješua Volfas, pakibęs tarp gyvenimo ir mirties, pajuto svetimo pasaulio prisilietimą ir persigandęs atšlijo.

Narkotikai, kurių sušvirkštė Ciskas, tebeveikė. Skambėjo tuštuma.

Lumina pas Ciską. Aš - nuogas.

Sudaužytas.

*Ne. Anksčiau turėjai jėgos. Susigražink ją. Lumina teikė tau tikrai **kimu**.*

Ješua metėsi į priekį, neišsilaikęs vėl nuplaukė į užmarštį.

Laikas ėjo.

Plykstelėjo dar viena gyvybės žarija, arši, reikalaujanti.

Kelkis. Greičiau. Kai priskrisime Žemę, bus per vėlu. Turi smogti pirmas.

Ne. paprasčiau nuplaukti, paskęsti.

Prieš akis kilo ir plaukė vaizdai kaip senoviškos nuotraukos, vėliau krito į ugnį, rietėsi, juodavo ir nyko: negyvėliškas eljaro veidas, šmėkščioja čiuptuvai, siūsdami smūgį po smūgio. Paskui jis atsitraukia, stebi, kaip jaunas Ješua Volfas kartoja jo judesius. To eljaro vardas - Taenas.

...

Sutraška neregimas barjeras-žudikas koncentracijos stovykloje, netoli tėvų kapo.

...

Eljaras atidaro liuką, atsisuka, bet jau vėlu - pakelti čiuptuvų nebesuspėja: smūgis tiesiai į galvą. Murzinas, apdriskęs vaikėzas tempia lavoną į šalį, įsiropščia laivan, prieina prie valdymo pulto.

Sėda, apžiūrinėja svetimus prietaisus, krūpteli. Tada prisiverčia kvėpuoti taip, kaip buvo mokytas, prikelia atmintyje viską, ką girdėjo iš kalinių, buvojusių eljarų laivuose.

Neryžtingai paliečia sensorių. Liukas už nugaros užslenka.

Paliečia kitus du - valdymo pultas atgyja, grindys po kojomis sudreba: pradeda veikti variklis.

Ješuos Volfo lūpose pasirodo šaltas, šiurkštus šypsnyš.

...

Ješua Federacijos majoro munduru. Už jo nugaros - karių eilės. Generolas laiko aksominę dėžutę su medaliu. "Laikydamasis geriausių tarnavimo armijoje tradicijų", "nepaisydamas rimtų sužeidimų apsisprendė grįžti į gretas"... ir taip toliau.

Volfo tie žodžiai nejaudina. Už jų - mirtis ir žmogžudystės.

...

Ješua karine apranga slenka tuščiomis Sauroso sostinės gatvėmis parengęs blasterį. Bet nėra ką žudyti. Eljarai pasitraukė, tiesiog dingo.

...

Žmogaus, pasivadinusio Cisku, veidas. Jis praneša, kad vienas eljaras vis dėlto liko ir Ješua turįs jį surasti.

...

Paskutinis eljaras strykteli iš priedangos ir puola Ješua.

Taenas.

...

Eljarų Sargų siluetai aiškina jam, kodėl paliko gimtąjį erdvėlaikį ir atsikraustė į šitą visatą. Parodo priešą, kurį žmogiškas Jėšuos protas įvardina kaip "virusą"; šis ryja pasaulį po pasaulio, sistemą po sistemos, tvinsta ir pildo erdvę tarp žvaigždžių.

...

Tuštuma eljarų laive, kur kadaise kabėjo Motina Lumina, pagrobta nežinomo žudiko.

...

Taenas, pakirstas čiteto blasterio, sukniumba ant grindų.

...

Mirtis... tokia trokštama.

Lengviausia išjungti gyvybės mechanizmą. Priekyje nieko, vien tik skausmas. Piktos rankos ir FŽ tardytojų instrumentai.

Mirtis.

Pralaimėjimas.

"Raudonasis virusas" šliauš toliau, nuo vienos galaktikos į kitą.

Volfas truktelėjo.

Gali išeiti iš kūno? Surasti ką nors? Eljarų Sargus?

Nieko.

Kažkas atėjo, tiksliau, sugrįžo. Tolimų pasaulių aidas.

PraLumina, kurios jis ieško?

Vėl nieko.

Dar kartą. Pajusk pyktį, pajusk baimę, įtrauk į save jausmus tų, kurie tavęs nekenčia, kurie tavęs ieško.

Vėl plyksnis. Tolimas. Žmogus, aršiai nekenčiantis Jėšuos, prisimena moterį, kurią šis išvadavo ir sugrąžino mylimajam, o dabar jau ir vyrui.

Ne. Ne jis. Ne Džalonas Kakara.

Oranžinis žybtelėjimas, išlaksto akmenys. "Okamas" išklysta iš orbitos ir drioksteli tiesiai į tamsiai pilką dvarą. Aršios dejonės pasaulio, kurio valdovas per plauką nežuvo.

Čitetai.

Jis jaučia juos.

Jie ieško Volfo, ieško Motinos Luminos. Uostinėja, dairosi.

Ir vėl narkotikai susigrąžino jį į savo glėbį.

- Kažkokia nesąmonė, - viauktelėjo Ciskas.

Hastingsas šaltai pažvelgė į jį.

- Įsakymas yra įsakymas, o šitas atėjo iš paties

viršaus.

- Sere, - pradėjo žvalgybininkas, - tai absurdas. Volfas pas mus. Visatoje nėra jėgos, kuri prilygtų "Andrėjai Dorijai". Kodėl turime perkelti jį į kitą laivą? Dabar, iki Žemės likus vos penkiems šuoliams? Gryniausia nesąmonė, - tęsė jis, garsiai neištardamas vienintelio paaiškinimo, kuris atėjo į galvą.

- Tik pagalvokite, - tarė Hastingsas. - Mes - Federacijos širdyje. Nemanau, kad netgi jūsų čitetai galėtų bandyti jį atgauti. Mes išvaikėme juos, atsimenate? Jiems teko sprukti. Nerimauti absoliučiai nėra ko, ypač mums. Ištardysite savo šnipą, o vėliau juo užsiims policija.

Jūs apniko persekiojimo manija. Aš linkęs manyti, kad vadovybė nutarė laikyti mano karinį dalinį arčiau Atstumtųjų Pasaulių ir neiekvoti tiek jėgų ir degalų vieno žmogaus pervežimui.

[sakyme nurodoma, kokia grupė atvyks jo paimti, - o to pakanka, kad atremtume bet kokią ataką.

- Admirole Hastingsai, - tarė Ciskas, - jūs matėte čitetų laivą prie tvirtovės. Linkorą!

- Senutėlį kreiserį, - pataisė Hastingsas. - Žinote, Ciskai, jūs be reikalo karščiuojatės. Nepamirškite, kad kartu su Volfu pereisite ir jūs su

savo komanda. Aš pažadu: jeigu kas nors atrodys neįprasta, aš atšauksiu jūsų išvykimą. Tuojau pat susisieksiu su mūsų vadovybe ir paprašysiu patvirtinti įsakymus. Jūs patenkintas?

Jis niūriai dėbtelejo į žvalgybininką.

- Ne, - atsakė Ciskas, - bet nieko kito tikėtis negaliu, tiesa?

Jų laukė keturi laivai: fregata, ginkluotas transporteris ir dvi valtys.

- Kalba federalinis karinis junginys "Taiklus smūgis", - pasigirdo iš "Andrėjos Dorijos" komo. - Slaptažodis: Keksas, Sidabras, Sešiskart.

- Kalba federalinis laivas "Planovas" Slaptažodis: Cincinatis, Janas.

- Slaptažodis teisingas, - pranešė budintysis "Andrėjos Dorijos" kapitonei. - Aš patikrinau kompiuteriniame kataloge. Čia iš tikro "Planovas". Ir jis, ir kiti laivai įtraukti į sąrašus.

- Praneškite, kad pradedame iškrovimą. - Kapitonė pasisuko į admiralą Hastingsą. - Sere?

- Dėl manęs tai viskas tvarkoje, - ištarė admiralas. - Ciskai?

Žvalgybininkas žybtelejo akimis.

- Iš pažiūros - tikrai, - nenoriai sutiko jis.

- Ar paruoštas... e... kroviny?

- Taip, sere.

- Tuomet pradėkite, - įsakė Hastingsas kapitonei.

- Pasirengę?

- Pasirengę, sere, - raportavo vyresnysis FŽ technikas.

- Įneškite.

Technikas įjungė antigravitatorių, ir neštuvai su Ješua Volfu atitrūko nuo denio. Du technikai įstūmė juos į kosminę "Andrėjos Dorijos" eldiją, juos lydėjo dar septynetas, vilkintis žvalgybininkų uniformas.

Ciskas pakėlė ranką it atiduotų pagarbą admiralui Hastingsui.

- Susitiksime Žemėje, - ištarė tas, nepakeldamas rankos prie kepurės snapelio.

Ciskas linktelėjo ir žengė į valtį. Hastingsas palaukė, kol liukas užsivers, tuomet pasisuko į adjutantę ir nutaisė paniekinančią miną:

- Išplukdėm per jėgą.

Jauna šviesiaplaukė nusišypsojo.

- Vis dėlto gerai, kad Žemė - gana didelė planeta. Hastingsas nusikvatojo, pliaukštelėjo jai per užpakalį....

Pastabos

- 1) Čarlzas Pirsas (1839-1914) - amerikiečių filosofas ir mokslininkas, pragmatizmo filosofijos kūrėjas.
- 2) Kai rutuliukas sustoja ant nulinio sektoriaus, visos statytos sumos atitenka kazino. Europietiškoje ruletėje nulis yra vienas, amerikietiškoje - du.
- 3) Statykite, ponai (pranc.).
- 4) Neprieranka (pranc.) - skaičiai nuo vieno iki aštuoniolikos imtinai.
- 5) Perviršis (pranc.) - skaičiai nuo devyniolikos iki trisdešimt šešių.
- 6) Daugiau niekas neina (pranc.).